

În lumina jurisprudenței Curții (a se vedea hotărârea Comisia/ Spania, C-463/00, hotărârea Comisia/Franța, C-483/99, hotărârea Comisia/Belgia, C-503/99, și hotărârea Comisia/Țările de Jos, C-282/04 și C-293/04), Comisia consideră deci că legislația în cauză depășește limitele a ceea ce este necesar pentru a răspunde intereselor publice prevăzute la articolul 1.2 din Decretul din 10 iunie 2004 și că aceasta este contrară articolului 56 CE și, respectiv, articolului 43 CE. Comisia consideră că, pentru sectoarele reglementate, cum este sectorul energiei, al gazului și al telecomunicațiilor, obiectivul protecției intereselor fundamentale ale statului poate fi realizat prin adoptarea unor măsuri de reglementare a activităților mai puțin restrictive, cum ar fi Directiva 2003/54/CE ⁽¹⁾ și Directiva 2003/55/CE ⁽²⁾ sau Directiva 2002/21/CE ⁽³⁾ și Directivele 2002/19/CE ⁽⁴⁾, 2002/20/CE ⁽⁵⁾, 2002/22/CE ⁽⁶⁾ și 2002/58/CE ⁽⁷⁾. Comisia consideră că aceeași legislație ar garanta de asemenea asigurarea unei aprovizionări minime naționale și că nu există nicio legătură de cauzalitate între necesitatea de a garanta aprovizionarea energetică, furnizarea serviciilor publice și controlul asupra structurii acționariatului sau asupra administrării întreprinderii.

⁽¹⁾ JO L 176, p. 37.

⁽²⁾ JO L 176, p. 57.

⁽³⁾ JO L 108, p. 33.

⁽⁴⁾ JO L 108, p. 7.

⁽⁵⁾ JO L 108, p. 21.

⁽⁶⁾ JO L 108, p. 51.

⁽⁷⁾ JO L 201, p. 37.

Acțiune introdusă la 16 iulie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-331/07)

(2007/C 247/06)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Tserepa-Lacombe și F. Erlbacher)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat toate măsurile necesare pentru a remedia grava insuficiență de personal din serviciile responsabile cu efectuarea controalelor veterinare din Grecia, ceea ce poate să aducă atingere aplicării corecte și eficace a legislației veterinare comunitare, Republica Elenă

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul legislației menționate;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, Comisia solicită Curții să constate că, prin faptul că nu a adoptat măsurile administrative necesare din punct de vedere legal, pe de o parte, pentru a îndeplini obligația prevăzută de articolul 4 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1, care a făcut obiectul unei rectificări în JO L 191, 28.5.2004, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul nr. 882/2004”), precum și obligația de a dispune de un număr satisfăcător de personal cu calificările și experiența corespunzătoare, care să permită realizarea eficace a controalelor oficiale, și, pe de altă parte, pentru a îndeplini obligația impusă de dispozițiile legislației veterinare comunitare referitoare la finanțarea personalului necesar pentru efectuarea controalelor veterinare prevăzute, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei legislații.

Comisia afirmă că legislația veterinară comunitară obligă statele membre să asigure realizarea unui număr important de supravegheri și de controale referitoare la aplicarea condițiilor și a prevederilor pe care aceasta le conține. Astfel, anumite dispoziții, în special articolul 4 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004, prevăd că statele membre trebuie să dispună de un număr suficient de personal cu calificările și experiența corespunzătoare care să permită realizarea controalelor veterinare. În plus, o mare parte a acestor dispoziții fie prevăd în mod expres că trebuie efectuate anumite controale veterinare — ale căror modalități sunt mai mult sau mai puțin precise — fie definesc condițiile și prevederile care presupun în prealabil existența controalelor veterinare.

Cu toate acestea, întemeindu-se pe un mare număr de rapoarte de misiune ale Oficiului Alimentar și Veterinar al Comisiei (OAV), Comisia subliniază că nici la expirarea termenului stabilit în avizul motivat și nici după această dată, în pofida eforturilor autorităților grece, Republica Elenă nu a adoptat toate măsurile necesare pentru remedierea deficiențelor care îi sunt reproșate. Într-adevăr, începând cu anul 1998, OAV a efectuat numeroase misiuni în Grecia, în cadrul cărora a putut constata o gravă insuficiență de personal în serviciile competente pentru efectuarea controalelor oficiale prevăzute de legislația comunitară, la toate nivelurile administrative. Insuficiențele constatate erau de o asemenea natură încât, potrivit experților Comisiei, controalele oficiale necesare pentru asigurarea unei aplicări eficace a legislației comunitare în materie de protecție a animalelor nu au puteau fi realizate, programele pentru combaterea și prevenirea bolilor animalelor nu au avut rezultat iar normele referitoare la bunăstarea animalelor nu au fost respectate.

Majoritatea recomandărilor adresate autorităților elene nu au fost puse în aplicare sau au fost puse în aplicare într-un mod insuficient. Pe de altă parte, rapoartele de misiune reflectă o imagine foarte îngrijorătoare în privința efectuării controalelor oficiale în Grecia.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgericht Hannover (Germania) la 19 iulie 2007 — Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG/Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

(Cauza C-336/07)

(2007/C 247/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Hannover

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

Pârâtă: Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

Intervenienți: Norddeutscher Rundfunk și alți 39

Întrebările preliminare

- 1) O prevedere precum articolul 37 alineatul 1 din Niedersächsisches Mediengesetz (legea din Saxonia Inferioară privind media) este compatibilă cu articolul 31 alineatul (1) din Directiva privind serviciul universal 2002/22/CE, dacă un operator de cablu are obligația ca, pentru mai mult de jumătate dintre canalele existente în rețelele sale care pot fi folosite în mod permanent pentru difuzarea analogică, să integreze programe care — deși nu acoperă întreg teritoriul landului Saxonia Inferioară — sunt difuzate deja pe cale terestră în conformitate cu standardul DVB-T?
- 2) O prevedere precum articolul 37 alineatul 1 din Niedersächsisches Mediengesetz este compatibilă cu articolul 31 alineatul (1) din Directiva privind serviciul universal

2002/22/CE, dacă un operator de cablu are obligația să integreze programe de televiziune în rețelele sale de cablu analogice și în acele părți ale landului în care utilizatorii finali ai cablului ar putea oricum prin intermediul unei antene și al unui decodor să recepționeze aceleași programe de televiziune și prin rețeaua terestră în conformitate cu standardul DVB-T?

- 3) Noțiunea „servicii de televiziune” în sensul articolului 31 alineatul (1) prima teză din Directiva privind serviciul universal 2002/22/CE cuprinde de asemenea și furnizorii de servicii media sau telemedia, spre exemplu teleshopping?
- 4) O prevedere precum articolul 37 alineatul 2 din Niedersächsisches Mediengesetz este compatibilă cu articolul 31 alineatul (1) din Directiva privind serviciul universal 2002/22/CE, dacă în cazul unui număr prea mic de canale, autoritatea națională competentă trebuie să stabilească o ordine de prioritate a candidaților având ca rezultat utilizarea tuturor canalelor disponibile ale operatorului de cablu în cauză?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Corte d'appello di Torino (Italia) la 25 iulie 2007 — Bavaria N.V. și Bavaria Italia s.r.l./Bayerischer Brauerbund e.V.

(Cauza C-343/07)

(2007/C 247/08)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte d'appello di Torino

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Bavaria N.V. și Bavaria Italia s.r.l.

Pârâtă: Bayerischer Brauerbund e.V.

Întrebările preliminare

- 1) Este sau nu Regulamentul (CE) nr. 1347/2001 ⁽¹⁾ al Consiliului din 28 iunie 2001 nul, eventual și ca o consecință a nulității altor acte, având în vedere următoarele: